

[Gerda Møller]

ling af de fortsatte skoleuddannelser (ungdomsuddannelserne) i ét direktorat.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Undervisningsministeriets struktur blev i slutningen af 1974 efter et forberedende udvalgsarbejde indrettet på en måde, som især for departementets opbygning og funktion betød afgørende ændringer i forhold til tidligere.

Også på direktoratsområdet ændrede ministeriet karakter, idet man efter strukturudvalgets forslag nyoprettede et direktorat for de videregående uddannelser og et byggedirektorat, men de hidtidige undervisningsdirektorer rørte man dengang ikke ved. Begrundelsen herfor var, at strukturudvalget i sin betænkning havde anbefalet en senere genoptagelse af udvalgsarbejdet til fastlæggelse af undervisningsdirektoraternes struktur, indbyrdes kompetence og antal. Udvalget, hvis formand var professor Bent Christensen, havde dog i betænkningen skitseret forskellige modeller for en kommende direktoratsstruktur.

Med dette materiale som udgangspunkt er der i det sidste års tid i en arbejdsgruppe med deltagelse bl.a. af administrationsdepartementet foretaget et udredningsarbejde, som nu nærmer sig sin afslutning og i løbet af nogle måneder kan ventes at munde ud i en indstilling om en ny direktoratsstruktur m.v.

Der er i begrundelsen for det stillede spørgsmål henvist til en stillingsannonce i Statstidende. Det fremgår af denne annonce, at stillingen foreløbig ønskes besat ved konstitution, og tanken hermed er netop at udnytte den nu opståede ledighed i et direktørembede til at sikre en fri beslutningsprocedure, når der skal tages stilling til den fremtidige direktoratsstruktur. Men jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg personlig er af den opfattelse, at en samling af ungdomsuddannelserne eller de fortsatte skoleuddannelser i ét direktorat rummer betydelige administrative fordele, og dette uanset hvor vidtgående en samordning af disse uddannelser der i øvrigt i praksis måtte være politisk mulighed for.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil da gerne takke ministeren for redogørelsen.

Jeg lagde især mærke til det sidste om, at en sådan eventuel sammenlægning vil medføre betydelige administrative fordele. Ikke desto mindre finder jeg det urimeligt, at ministeren på denne måde søger at omgå den indstilling, der er her i folketinget. Sagen er jo den, at et stort flertal af folketingets medlemmer to gange i 1976, sidste gang så sent som i december 1976, afviste et forslag fra undervisningsministeren om en samordnet udbygning af det 10.-12. uddannelsesår. Også fra erhvervslivet og fra gymnasielærernes organisation mødte forslaget modstand.

Forslaget gik i øvrigt ud på at pålægge regeringen at iværksætte et forsøgs- og udviklingsarbejde, således at det er muligt efter ca. 5 år – og det vil altså sige ved udgangen af 1977 – efter forsøg og debat at fremsætte de fornødne forslag for folketinget.

Jeg vil derfor gerne stille ministeren det tillægsspørgsmål, om det virkelig er ministerens hensigt imod folketingets flertal at iværksætte denne samling af de fortsatte skoleuddannelser, således som ministerens forklaring her gik ud på, og således som stillingsopslaget også synes at antyde.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne rette et par misforståelser i fru Gerda Møllers replik til mig her i dag. Der er selvfølgelig ikke tale om at omgå en beslutning – hvis der i øvrigt havde været en beslutning, men lad os så sige en indstilling – i folketinget omkring de fortsatte skoleuddannelser. En sammenlægning af de to direktorater har ikke været til behandling i folketinget. Vi har behandlet, som fru Gerda Møller rigtigt siger det, to folketingsbeslutninger om samordningsforsøg med de fortsatte skoleuddannelser, og jeg agter selvfølgelig ikke – og kan heller ikke gøre det – administrativt at gennemføre disse ting. Det, der er tale om i forbindelse med stillingsopslaget, er en ændret struktur af ministeriet, og det har selvsagt ikke været behandlet i folketinget.

Gerda Møller (KF):

Ja, jeg ved ikke, hvor meget jeg har misforstået, men jeg har ikke talt om at omgå en beslutning. Jeg har heldigvis her, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at et stort flertal af folketingets partier to gange har afvist et forslag